

de Mens, Irene

De dag was donkerbruin
De ziel was donkerblauw
Ik had druiven gekocht
Er zat een vlek op m'n mouw
Maar jij was niet bereikbaar voor commentaar
Irene
Niemand heeft ooit zo mooi neen tegen mij gezegd
Irene, Irene
Niemand heeft ooit zo mooi neen tegen mij gezegd
Met m'n valse tulpen stond ik voor je deur
Je zei: liegen is lelijk maar het geeft je wel kleur
En ik had weer eens veel te hard geprobeerd
Met m'n glimlach uit de supermarkt
M'n kartonnen excuses
M'n kunsthart
Alsjeblief zeg
Mag het iets minder zijn
Irene
niemand heeft ooit zo mooi neen tegen mij gezegd
Irene, Irene
niemand heeft ooit zo mooi neen tegen mij gezegd
En als je thuiskomt, denk dan heel even aan mij
En als je weggaat, denk dan heel even aan mij
Vanuit de diepte bekeken leek je mooier dan ooit
De wind was gaan liggen
De ijskast ontdooid
Maar jij was niet bereikbaar voor commentaar
Irene
niemand heeft ooit zo mooi neen tegen mij gezegd
Irene, Irene
niemand heeft ooit zo mooi neen tegen mij gezegd
gezegd ... Irene